

- «бізнес», «отримати», «допомога», «гривня», «військовий», «млн» («джинса», де йдеться про чийсь бізнес-інтереси, а також публікації про «благодійність» заради реклами, знову ж таки, тут теж бачимо акцент на грошах).

Аналіз сутностей також показує значне переважання «localities» – назв місцевостей, міст, територій у новинах, порівняно із «джинсою»: 4,2 % слів за результатами семантичного аналізу були позначені як «locality», порівняно з 1,7 % у «джинсі». Проте відсоток організацій та персоналій у «джинсі» трохи переважав ті ж самі сутності у новинах (організацій – 3,2 % у «джинсі», 2,3 % в новинах; персоналій – 2,5 % у «джинсі», 2 % у новинах).

Отже, отримані результати дають змогу стверджувати, що новини та матеріали із ознаками замовності відрізняються за декількома формальними показниками: розмір текстів, тематика найбільш популярних слів, а також різний склад сутностей. Так, якщо у новинах важлива констатація місця, де відбуваються певні події, а також акторів без вказівки прізвищ, то для «джинси» характерна певна «комерційна спрямованість», інформування про «благодійність», а також увага на називанні тих або інших героїв, щодо яких автори формують або позитивний, або негативний імідж.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ПОСИЛАНЬ

1. Tsetsura K., Kruckeberg D. *Transparency, Public Relations and the Mass Media: Combating the Hidden Influences in News Coverage Worldwide*. Routledge, 2017.
2. Новинна грамотність / під заг. ред. Д. Дуцик, Д. Тарадай. URL: <https://video.detector.media/special-projects/novynna-gramotnist-i22>
3. Ukraine report. *Freedom House*. 2020. URL: <https://freedomhouse.org/country/ukraine/freedom-world/2020>
4. Ukraine. *Media sustainability index*. 2019. URL: <https://www.irex.org/sites/default/files/pdf/media-sustainability-index-europe-eurasia-2019-ukraine%20-%20scrubbed%20final.pdf>
5. Political jeansa on the rise in Ukrainian online media – IMI study. URL: <https://imi.org.ua/en/news/political-jeansa-on-the-rise-in-ukrainian-online-media-imi-study-i60256>
6. Звіти. Інститут демократії імені Пилипа Орлика. URL: <https://idpo.org.ua/reports>
7. Методологія оцінювання якості контенту в регіональних друкованих та онлайн виданнях. URL: <https://idpo.org.ua/wp-content/uploads/methodology-2023.pdf>

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО У ПОВОЄННИЙ ЧАС У КОНТЕКСТІ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБІЗНАНОСТІ НАСЕЛЕННЯ

Тесля А. В.

Донецький національний університет імені Василя Стуса, Вінниця (Україна)
e-mail: a.teslia@donnu.edu.ua

Унаслідок збройної агресії росії проти України розвиток державно-приватного партнерства зазнав значних ускладнень, що є типовою проблемою для країн, які переживають чи пережили воєнні конфлікти. Україна наразі перебуває у періоді складних випробувань. Значна частина територіальних громад були вимушені пе-

реселитися у більш безпечніші регіони і позбавлені можливості повноцінно виконувати свої обов'язки. В таких умовах взаємодія між державними та приватними суб'єктами у межах державно-приватного партнерства розглядається як важливий чинник розвитку суспільства та відновлення країни, що сприяє соціально-економічному прогресу загалом.

Розвиток та ефективне функціонування державно-приватного партнерства вимагає високого рівня обізнаності та активної участі як державних інституцій, так і приватного сектору.

Актуальність теми зумовлена необхідністю відновлення і розвитку держави у повоєнний час. Державно-приватне партнерство може бути потужним інструментом для цього процесу, однак його успішне впровадження залежить від рівня обізнаності суспільства та бажання до співпраці з боку державних органів і бізнес-спільноти.

Метою дослідження є аналіз розвитку державно-приватного партнерства, як сучасного інституту публічної політики у повоєнний період, із особливою увагою до підвищення обізнаності населення як ключового чинника у цьому процесі.

Наукова та нормативна база, досліджена в попередніх працях, слугує основою для виявлення актуальних проблем, що потребують додаткового аналізу, та вирішення в умовах сучасних викликів. Розглянуто основоположні міжнародні та національні документи: ЗДПЛ [1], Європейська конвенція 1950 року [2], Конституція України [3], Закон України № 2404-VI [4]. Проаналізовано роботи С. А. Квітки [5], В. В. Круглова [6]. Варто зазначити, що О. М. Крупа [7] у своїй монографії аналізує світовий досвід державно-приватного партнерства та шляхи його впровадження в Україні.

Слушно підкреслити, що детальне вивчення, аналіз, запровадження позитивного міжнародного практичного досвіду є важливим в Україні, а введення міжнародного партнерства є величезним кроком розвитку держави у повоєнний період.

Теоретико-правовий аналіз та вивчення засад дослідження державно-приватного партнерства надає змогу виявити актуальні проблеми в цій сфері та запропонувати шляхи їх вирішення в майбутньому завдяки детальному аналізу.

На основі вивчення систематизації досліджень пропозицією є розроблення програми розвитку державно-приватного партнерства післявоєнного періоду в Україні та детальне ознайомлення і вивчення міжнародного досвіду у майбутніх дослідженнях для впровадження позитивних аспектів у практичну діяльність на території нашої держави. Вважаємо, що важливим є обмін зарубіжним досвідом, а міжнародна співпраця покращить роботу державних органів та приватних осіб, врахувавши всі негативні обставини та проблеми.

Варто підкреслити, що необхідні спеціальні заходи розвитку, які покращать взаємодію у повоєнний період. Важливою є авторська програма для вдосконален-

ня обізнаності суспільства щодо дослідження державно-приватного партнерства. Можна виділити основні фундаментальні завдання:

- інформаційне забезпечення державних службовців та населення (організація окремого загального спеціального сайту і телефону довідки, що проводить роз'яснення щодо етапів державно-приватного партнерства, основною функцією є надання консультацій);
- контроль окремих державних органів шляхом анкетування учасників партнерства (анкетування учасників державно-приватного партнерства з метою виявлення основних проблем та врегулювання нормативної бази для їх вирішення);
- покращення обізнаності державних службовців та суспільства загалом щодо державно-приватного партнерства (проведення конференцій, круглих столів, навчальних тренінгів);
- підлаштування розвитку реалізації партнерства під норми повоєнного часу (створення наукових праць та законодавства, враховуючи ситуацію в країні у повоєнний період).

Авторська програма удосконалення обізнаності суспільства щодо дослідження державно-приватного партнерства потребує подальшого удосконалення для реалізації у практичній діяльності. Її подальша реалізація сприятиме покращенню обізнаності щодо сучасних етапів розвитку держави та позитивно вплине на покращення життя.

Провівши дослідження та вивчивши теоретичну базу, слушно зазначити, що важливо аналізувати і знаходити шляхи розв'язання основних проблем сучасності у сфері державно-приватного партнерства. Важливим та актуальним є теоретичний аналіз не тільки робіт вітчизняних вчених, а й міжнародних науковців, і виокремлення позитивних практичних аспектів для впровадження в Україні.

За результатами теоретичного аналізу запропоновано важливі для майбутнього розвитку авторські пропозиції у вигляді програми удосконалення обізнаності суспільства щодо дослідження державно-приватного партнерства та внесено пропозицію розширити її в майбутньому і застосовувати на практиці. Наголошено на необхідності вивчення міжнародного досвіду та реалізації позитивних аспектів у практичній діяльності в Україні. Міжнародне партнерство у цій галузі дасть змогу обмінюватися досвідом та впроваджувати позитивну практику в нашій державі.

Пропозицією є підлаштування нормативної бази під повоєнні роки і створення окремого органу та сайту для покращення обізнаності суспільства щодо державно-приватного партнерства, що є авторською новизною. Проведене наукове теоретичне дослідження є важливим та актуальним і потребує подальшого розвитку, удосконалення та реалізації на практиці. Громадські організації можуть бути задіяні для покращення ефективності роботи державно-приватного партнерства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ПОСИЛАНЬ

1. Загальна декларація прав людини 10 грудня 1948 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text (дата звернення: 22.08.2024).
2. Про права людини (Конвенція). 1950. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (дата звернення: 12.08.2024).
3. Конституція України від 26 червня 1996 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 22.08.2024).
4. Про державно-приватне партнерство. Закон України № 2404-VI від 03.09.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-VI#Text> (дата звернення: 01.09.2024).
5. Квітка С. А. Публічно-приватне партнерство як дієвий механізм взаємодії влади та бізнесу. *Аспекти публічного управління*. 2015. Т. 3, № 7–8. С. 47–55.
6. Круглов В. В. Державно-приватне партнерство: проблеми та перспективи розвитку в Україні. *Теорія та практика державного управління*. 2015. Вип. 2(49). С. 127–133.
7. Крупа О. М. Державно-приватне партнерство: аналіз світового досвіду та шляхи розвитку в Україні: монографія. Житомир: Держ. ун-т «Житомир. політехніка». 2021. 140 с.

СТАН ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОМИСЛОВОСТІ РЕГІОНІВ ПІД ЧАС ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ

Ципліцька О. О.

*Державна установа «Інститут економіки та прогнозування НАН України»,
Київ (Україна)*

e-mail: o.liakhovetz@gmail.com

Питання джерел інвестицій та чинників їх надходження у регіони України, зокрема у промисловість, уже тривалий час знаходяться у фокусі уваги вітчизняних дослідників. Під час повномасштабного вторгнення виявлення закономірностей та пошук перспективних напрямів інвестування у регіонах стикається з декількома обмеженнями. По-перше, це відсутність або неповнота статистичних даних щодо промислового виробництва та супутніх показників. По-друге, це мінливість ситуації в регіонах через воєнні дії, релокацію бізнесу, міграцію населення, логістичні обмеження. Це ускладнює формування картини інвестиційної привабливості регіонів України для інвесторів, органів влади і місцевих громад. Водночас інвестиції сьогодні розглядаються критичним чинником розвитку регіонів не лише для України, а й для Європейського Союзу, зокрема для збереження статус-кво об'єднання, декарбонізації промисловості та розвитку інновацій [1].

Інвестиційне забезпечення промисловості регіонів передбачає залучення та накопичення необхідних інвестиційних ресурсів у промисловий комплекс регіону шляхом реалізації інвестиційної політики регіонами, органами місцевого самоврядування та підприємствами. Джерелами інвестицій виступають власні кошти підприємств і інвесторів, кредити банків, кошти органів влади.

Під час воєнного стану важливими напрямками інвестування виступають як капітальні вкладення у промисловість, так і поповнення їх оборотного капіталу для підтримки господарських процесів в умовах обмеженого попиту, нестабіль-